

under til andre institutioner under samme kommune, indtræder der ikke pligt til at svare afgift i henhold til lovens § 3, stk. 1 c.

Ved ændringsforslaget fastslås det — i overensstemmelse med allerede gældende praksis — at leverancer fra en kommunal institution til andre institutioner under samme kommune ikke betragtes som afsætning, og der skal derfor ikke svares afgift af sådanne leverancer. Derudover foreslås det, at der ikke skal svares afgift af leverancer fra en institution, der drives i fællesskab af flere kommuner, til de kommuner, som er parthavere i institutionen, idet det vil have urimelige og tilfældige virkninger, såfremt man afgiftsmæssigt sonderer mellem tilfælde, hvor opgaven løses af en kommune, og tilfælde, hvor opgaven løses ved oprettelse af et fællesskab. Af hensyn til beskyttelsen af det private erhvervsliv skal der dog i uændret omfang svares afgift af offentlige forsyningsvirksomheder (hvorved forstås ikke alene virksomheder, der forsyner borgerne med f. eks. el, gas, vand, varme og telefon, men også virksomheder, der udfører visse servicefunktioner for eller leverer visse serviceydelser til borgerne, f. eks. i form af afhentning af renovation eller levering af transportydelser). Man har samtidig suppleret forslaget om en ændring af lovens § 3, stk. 1, med et forslag om en ændring af § 3, stk. 2, således at det i tilfælde, hvor konkurrencemæssige grunde i særlig grad taler derfor, kan pålægges kommunale virksomheder — herunder fælleskommunale — at svare afgift af varer og afgiftspligtige ydelser, som de fremstiller eller præsterer til kommunens eget brug eller — for de fælleskommunale virksomheders vedkommende — leverer til de kommuner, der er parthavere i virksomheden.

ad § 11, nyt stk. 2.

Ifølge § 11, stk. 1, omfatter de registrerede virksomheders afgiftspligtige omsætning leverancer mod betaling samt de af virksomheden fremstillede eller forhandlede varer og afgiftspligtige ydelser, som tages i anvendelse af virksomhedens indehaver. Denne bestemmelse (den såkaldte „afsmitningsregel“), der har til formål at forhindre erhvervsdrivende i at forsyne sig med af-

giftsfri varer fra egen virksomhed, har for kommunernes vedkommende medført, at en kommunal institution, der afsætter varer til eller udfører afgiftspligtige ydelser for andre end den pågældende kommune selv for mere end 5.000 kr. årligt og dermed bliver afgiftspligtig efter lovens § 3, stk. 1 c, ikke blot skal svare afgift af afsætningen. Afgiftspligten omfatter i så fald også de varer eller ydelser, der leveres til institutionens eller den pågældende kommunes eget brug. Afsmitningsreglen bevirker således, at erhvervsvirksomheder som følge af hovedproduktionens afgiftspligt pålægges afgift af en ubetydelig biproduktion, medens kommuner på grund af en ubetydelig afgiftspligtig biproduktion pålægges afgift af den til eget brug stedfundne hovedproduktion, hvilket sidste forekommer mindre rimeligt. Denne praksis kan tilskynde kommunerne til at undlade at samarbejde indbyrdes, hvor sådant samarbejde i øvrigt ville gøre det muligt at løse opgaverne på den samfundsmæssigt mest økonomiske og effektive måde. Ved ændringsforslaget er det derfor foreslået, at der som et nyt stk. 2 til § 11 indsættes en regel om, at uanset bestemmelserne i stk. 1 omfatter den afgiftspligtige omsætning i kommunale, herunder fælleskommunale, institutioner — bortset fra offentlige forsyningsvirksomheder — alene leverancer mod betaling til andre end den pågældende kommune eller — for kommunale fællesinstitutioner — til andre end de kommuner, der er parthavere i institutionen.

ad § 16, nyt stk. 4.

Forslaget om i § 16 at indsætte en bestemmelse, hvorefter kommunale institutioner af den i forslagets § 3, stk. 1 d, omhandlede art til den indgående afgift kun kan medregne indkøb, som vedrører den del af omsætningen, hvoraf der efter forslagets § 11, stk. 2, skal svares afgift, er en konsekvens af de under nr. ... og nr ... stillede forslag. Forslaget indebærer, at kommunale virksomheder, som ikke er registrerings- og afgiftspligtige, ikke får adgang til at få fradrag for afgiften på indkøb, som vedrører en ikke afgiftspligtig omsætning.